

VALMISTEYHTEENVETO

1. LÄÄKEVALMISTEESEN NIMI

FORMAXA 12 mikrog/annos, inhalaatiojauhe, kapseli, kova

2. VAIKUTTAVAT AINEET JA NIIDEN MÄÄRÄT

Yksi kova kapseli (mitattu annos) sisältää 12 mikrogrammaa formoterolifumaraattidihydraattia. Suukappaleen kautta kulkeutuva annos on 9 mikrogrammaa formoterolifumaraattidihydraattia.

Apuaine, joiden vaikutus tunnetaan:

- laktoosi 12,6 mg per otettu annos (vastaten 16,8 mg per mitattu annos)
- laktoosimonohydraatti 5,4 milligrammaa per otettu annos (vastaten 7,2 mg per mitattu annos)

Täydellinen apuaineluettelo, ks kohta 6.1.

3. LÄÄKEMUOTO

Inhalaatiojauhe, kapseli, kova
Väritön kova kapseli

4. KLIINISET TIEDOT

4.1 Käyttöaiheet

Formoterolia käytetään lisälääkyksenä inhaloitavien kortikosteroidien rinnalla astman ylläpitohoidossa. Formoteroli on tarkoitettu astmapotilaiden bronko-obstruktivisten oireiden lievytykseen ja rasitusastmaoireiden estoon, silloin kun asianmukaisella kortikosteroidihoidolla ei saada riittävää tehoa. Formoteroli on tarkoitettu myös keuhkohtauumatautiin (COPD) liittyvien bronko-obstruktivisten oireiden hoitoon.

Hoito suositetaan aloitettavaksi keuhkosairauksien ja lastentautien erikoislääkäreiden määräyksellä.

4.2 Annostus ja antotapa

Annostus

Vain aikuisille ja nuorille.

Jos potilas tarvitsee normaalista suurempia annoksia useammin kuin kahtena päivänä viikossa, on se merkki siitä, ettei astma ole hoitotasapainossa. Ylläpitohoitoa tulee tällöin arvioida uudelleen.

Astma:

Säännöllinen ylläpitohoito: 1 inhalaatio kerran tai kahdesti vuorokaudessa. Jotkut potilaat saattavat tarvita 2 inhalaatiota kerran tai kahdesti vuorokaudessa.

Rasituksen aiheuttaman keuhkoputkien supistumisen esto: 1 inhalaatio ennen rasitusta.

Ylläpitohoidossa säännöllinen päivittäinen annos ei saa ylittää 4 inhalaatiota, kuitenkin tarvittaessa voidaan ottaa 6 inhalaatiota yhden vuorokauden aikana.

Yhdellä inhalointikerralla ei tule ottaa enempää kuin 3 annosta.

COPD:

Säännöllinen ylläpitohoito: 1 inhalaatio kerran tai kahdesti vuorokaudessa.

Ylläpitohoidossa säännöllinen päivittäinen annos ei saa ylittää 2 inhalaatiota. Tarvittaessa potilaas voi ottaa normaalilin säännöllisen päivittäisen lääkityksen lisäksi lisäännoksia oireiden helpottamiseksi, enimmäisannoksen ollessa 4 inhalaatiota (ylläpitohoito ja lisäännokset) vuorokaudessa. Yhdellä inhalointikerralla ei tule ottaa enempää kuin 2 annosta.

Jos FORMAXAa käytetään jonkin toisen formoteroli-inhalaattorin sijasta, on otettava huomioon, että potilaan saama annos vaikuttavaa lääkeainetta saattaa muuttua. Annosmuutos saattaa olla tarpeellinen.

Eriyiset potilasryhmät:

Suositeltua normaalianttona ei tarvitse muuttaa hoidettaessa vanhuksia tai potilaita, joilla on munuaisten tai maksan vajaatoimintaa. (Ks. kohta 4.4.).

Pediatriset potilaat

Formaxa-valmistetta ei suositella alle 18-vuotialle lapsille, koska tiedot turvallisuudesta ja tehosta ovat riittämättömät.

Antotapa:

Kapselit on tarkoitettu vain inhalaatioon, eikä niitä pidä niellä.

Laitteen käyttö:

FORMAXA on sisäänhengitysilman virtauksella toimiva inhalaattori. Kun potilaas hengittää sisään suukappaleen kautta, lääkeaine kulkeutuu hengitysilman mukana hengitysteihin.

Inhalaattorin käyttöohje on pakkauksessa olevassa pakkausselosteessa.

Oikean lääkkeenoton varmistamiseksi lääkärin tai hoitohenkilökunnan tulee neuvoa potilasta inhalaattorin käytössä.

Potilaan on tärkeää tietää, että hypromellosikapseli voi särkyä kun se puhkeaa kapselikammiossa, ja pieni hypromellosipalasia voi inhaloitaessa joutua suuhun ja nieluun. Tätä voidaan mimimoida välittämällä puhkaisunappien painamista useammin kuin kerran.

4.3 Vasta-aiheet

Yliherkkyys vaikuttavalle aineelle tai kohdassa 6.1 mainituille apuaineille.

4.4 Varoitukset ja käyttöön liittyvät varotoimet

FORMAXA ei ole täysin samanlainen muiden formoterolia sisältävien inhalaattorien kanssa. Potilaita ei tämän vuoksi tule siirtää formoterolia sisältävien valmisteiden käytöstä FORMAXAn käyttöön ilman lääkärin valvontaa.

FORMAXAa tulee käyttää ainoastaan potilaille, jotka tarvitsevat jatkuvaa säännöllistä keuhkoputkia laajentavaa lääkitystä. Sitä ei tule käyttää lyhytvaikuttisten beeta₂-agoniston sijasta akuutin kohtauksen hoitoon. Akuutti kohtaus tulee lyhytvaikutteisella beeta₂-agonistilla.

Formoterolia ei tule käyttää (eikä se ole riittävä) ensisijaisena lääkkeenä astman hoitoon.

Pitkävaikutteista beeta-2-adrenoreseptoriagonistihoitoa tarvitsevien astmapotilaiden on myös saatava riittävää ylläpitohoitaa tulehdusta hoitavilla kortikosteroideilla. Potilaata on neuvottava jatkamaan tulehdusta hoitavan lääkkeen ottamista FORMAXA-valmisten käytön aloittamisen jälkeen, vaikka oireet lievityisivätkin. Jos oireet jatkuvat tai ilmenee tarvetta lisätä beeta-2-adrenoreseptoriaagonistin annosta, tämä merkitsee perussairauden pahentumista. Tällöin ylläpitohoidon uudelleenarviointi on aiheellista.

Vaikka Formaxaa voidaan käyttää lisälääkityksenä silloin, kun inhaloitavilla kortikosteroideilla ei

saada astman oireita riittävästi hallintaan, potilaille ei pidä aloittaa Formaxa-hoitoa äkillisen vaikean astmakohtauksen aikana tai jos heillä on merkittävästi huonontunut tai äkillisesti paheneva astma.

Vakavia astmaan liittyviä haittatapahtumia ja pahenemisvaiheita saattaa esiintyä Formaxa-hoidon aikana. Potilaita on kehotettava jatkamaan lääkitystä, mutta käänymään lääkärin puoleen, jos astman oireita ei ole saatu hallintaan tai ne pahenevat Formaxa-hoidon aloittamisen jälkeen.

Kun astman oireet on saatu hallintaan, voidaan harkita Formaxa-annoksen asteittaista pienentämistä. Potilaiden säännöllinen seuranta on tärkeää lääkitystä vähennettäessä. Potilaalle tulee antaa pienin tehokas Formaxa-annos.

Päivittäistä enimmäisannosta ei saa ylittää. Ylläpitohoidon pitkääikaisturvallisutta ei ole osoitettu suuremmilla annoksilla kuin 36 mikrogrammaa/vrk aikuisten astmassa, 18 mikrogrammaa/vrk lasten astmassa sekä keuhkohtauaudissa.

Jos riittävästä ylläpitohoidosta huolimatta esiintyy usein toistuvaa lääkityksen tarvetta (estolääkitystä esim. kortikosteroideilla ja pitkävaikuttelisilla beeta₂-agonisteilla) rasitusastmajoireiden estoon useita kertoja viikossa, tämä voi olla merkki riittämättömästä hoitotasapainosta ja edellyttää astmahoidon uudelleenarvointia sekä hoitomyöntyyden tarkastelua.

Samanaikaiset sairaudet:

Seuraavien kliinisten tilojen yhteydessä potilaan tarkkailu on erityisen tarpeellista, ja annosrajojen harkitsemiseen on kiinnitettävä erityistä huomiota.

Varovaisuutta tulee noudattaa hoidettaessa potilaita, joilla on tyreotoksikoosi, feokromosytooma, hypertrofinen obstruktivinen kardiomyopatia, idiopaattinen subvalvulaarinen aorttastenoosi, vakava hypertensio, aneurysma tai jokin muu vakava sydän-verisuonisairaus, kuten iskeeminen sydänsairaus, takyarytmioita tai vakava sydämen vajaatoiminta.

Formoteroli saattaa pidentää QT_c-aikaa. Varovaisuutta tulee noudattaa hoidettaessa potilaita, joilla on pidentynyt QT_c-aika (> 0,44 sek) sekä potilaita, jotka saavat QTc-aikaan vaikuttavia lääkeaineita (ks. kohta 4.5).

Diabetespotilaille suositellaan ylimääräisiä verensokerin tarkistuksia hoidon alussa, koska beeta₂-agonisteilla on hyperglykemisiä vaikutuksia.

Beeta₂-agonistihoitona voi johtaa hypokalemiaan, joka voi olla vakava. Erityistä varovaisuutta suositellaan akuutin vaikean astman hoidossa, sillä hypoksia voi suurentaa hoitoon liittyvää riskiä. Ksantiinijohdosten, steroidien ja diureettien samanaikainen käyttö voi lisätä hypokaleemista vaikutusta. Tästä syystä seerumin kaliumpitoisuus on seurattava.

Kuten muidenkin inhaloitavien lääkevalmisteiden käytön yhteydessä, paradoksaalisen bronkospasmin mahdollisuus on otettava huomioon. Jos paradoksaalista bronkospasmia ilmenee, hoito on välittömästi lopetettava ja vaihtoehtoinen hoito aloitettava (ks. kohta 4.8).

FORMAXA sisältää laktoosia (alle 20 milligrammaa potilaan saamaa annosta kohti). Tämä määrä ei yleensä aiheuta ongelmia laktoosi-intoleranteille henkilöille. Potilaiden, joilla on harvinainen, perinnöllistä galaktoosi-intoleranssia, saamelaisilla esiintyvää hypolaktasiaa (ns.Lapp hypolaktasia) tai glukoosi-galaktoosi-imetyymishäiriötä, ei tule käyttää tästä lääkevalmistetta.

Väärä antotapa

On raportoitu potilaita, jotka ovat erehdyksessä nielleet formoterolikapseleita sen sijaan, että olisivat asettaneet kapselit inhhalaattoriin. Suurimpaan osaan näistä nielemisistä ei liittynyt haittavaikutuksia. Tervydenhuollon ammattilaisten tulisi keskustella potilaan kanssa tuotteen oikeasta käytöstä (ks. kohta 4.2). Jos potilaan hengitys, jolle on määritty formoterolia, ei parane, tulee terveydenhuollon

ammattilaisen kysyä potilaalta, miten hän käyttää sitä.

4.5 Yhteisvaikutukset muiden lääkevalmisteiden kanssa sekä muut yhteisvaikutukset

Yhteisvaikutustutkimuksia ei ole tehty.

Muiden sympathomimeettien, kuten muiden beeta₂-agonistien tai efedriinin, samanaikainen käyttö saattaa voimistaa FORMAXAn haittavaikutuksia ja edellyttää annostitrausta.

Ksantiijohdosten, steroidien ja diureettien, kuten tiatsidien ja loop-diureettien, samanaikainen käyttö voi lisätä beeta₂-agonistien harvinaista hypokaleemista haittavaikutusta. Hypokalemia puolestaan voi lisätä digitalisglykosideilla hoidetun potilaan rytmihäiriöalitusta (ks. kohta 4.4).

Teoriassa on olemassa vaara, että formoterolin samanaikainen annostelu muiden lääkkeiden kanssa, joiden tiedetään pidentävän QTc-aikaa, saattaa aiheuttaa farmakodynamisen yhteisvaikutuksen ja lisätä kammioperäisten rytmihäiriöiden mahdollista vaaraa. Tällaisia lääkkeitä ovat esim. tietty antihistamiinit (esim. terfenadiini, astemitsoli, mitsolastiini), tietty rytmihäiriölääkkeet (esim. kinidiini, disopyramidi, prokainamidi), erytromysiini, fentiatsiini ja trisykliset masennuslääkkeet).

Samanaikainen anestesia halogenoiduilla hiilivedyllä lisää potilaan rytmihäiriöalitusta.

Antikolinergiset lääkeaineet saattavat voimistaa formoterolin bronkodilatoivia vaikutuksia.

Beetasalpaajat voivat heikentää tai estää FORMAXAn vaikutusta. Siksi FORMAXAa ei tule käyttää samanaikaisesti betasalpaajien kanssa (mukaan lukien silmätipat), ellei se ole aivan välttämätöntä.

FORMAXAa tulee käyttää varoen MAO:n estäjiä tai trisyklisiä depressiolääkeitä saavien potilaiden hoidossa, koska beeta₂-agonistien kardiovaskulaarinen vaiketus voi tehostua.

4.6 He de Imällisyys, raskaus ja imetyks

Raskaus

Formoterolin käytöstä raskaana oleville naisille ei ole riittävästi tietoja. Eläinkokeissa formoteroli on aiheuttanut keskenmenoja sekä heikentyneitä varhaista syntymänjälkeistä eloonjäämistä ja alentunutta syntymäpainoa. Nämä vaikutukset ilmenivät huomattavasti suuremmilla systeemillä altistustasoilla, kuin mitä saavutetaan formoterolilla klinisessä käytössä. Formoterolin käyttöä voidaan harkita raskauden kaikissa vaiheissa, jos se on astman hoitotapainon ylläpitämiseksi tarpeellista ja jos odotettu hyöty äidille on suurempi kuin mikään sikiöön kohdistuva mahdollinen riski. Mahdollista riskiä ihmisiille ei tunneta.

Imetyks

Formoterolin kulkeutumisesta äidinmaitoon ei ole tietoa. Pieniä määriä formoterolia on mitattu imettävien rottien maidosta. Formoterolin käyttöä imettävälle äidille tulee harkita vain jos odotettu hyöty äidille on suurempi kuin mikään lapseen kohdistuva mahdollinen riski.

4.7 Vaiketus ajokykyyn ja koneiden käyttökykyyn

Formoterolilla ei ole vaikutusta ajokykyyn tai kykyyn käyttää koneita, tai vaiketus on merkityksettömän lievä.

4.8 Hattavaikutukset

Yleisimmin raportoidut beeta₂-agonistihoitoon liittyvät hattavaikutukset (kuten vapina ja sydämentykyys) ovat yleensä lieviä ja ne häviävät muutaman päivän kuluessa hoidon aloittamisesta.

Formoteroliin liitetyt haittavaikutukset on lueteltu alla elinjärjestelmän ja esiintymistiheden mukaan ryhmiteltyinä. Esiintymistihes on määritetty seuraavasti: hyvin yleinen ($\geq 1/10$); yleinen ($\geq 1/100$, $< 1/10$); melko harvinainen ($\geq 1/1\ 000$, $< 1/100$); harvinainen ($\geq 1/10\ 000$, $< 1/1\ 000$) ja hyvin harvinainen ($< 1/10\ 000$).

Immuunijärjestelmä	Harvinainen	Yliherkkyyssreaktiot, esim. bronkospasmi, eksanteema, urtikaria, kutina, angioneuroottinen edeema, perifeerinen turvotus
Aineenvaihdunta ja ravitseminen	Harvinainen	Hypokalemia
	Hyvin harvinainen	Hyperglykemia
Psykykiset häiriöt	Melko harvinainen	Agitaatio, levottomuuks, unihäiriö, ahdistus, hermostuneisuus ja kiihottuneisuus.
Hermosto	Yleinen	Päänsärky, vapina
	Hyvin harvinainen	Makuaistin häiriöt, heitehuimaus
Sydän	Yleinen	Sydämentykytys
	Melko harvinainen	Sydämen tiheälyöntisyys
	Harvinainen	Rytmihäiriöt, esim. eteisväriä, supraventrikulaarinen takykardia, lisälyönnit.
	Hyvin harvinainen	Angina pectoris, QTc-ajan piteneminen
Verisuonisto	Hyvin harvinainen	Verenpaineen vaihtelu
Hengityselimet, rintakehä ja välikarsina	Melko harvinainen	Nielun ärsytys
Ruoansulatuseliimistö	Melko harvinainen	Suun ärsytys
	Harvinainen	Pahoinvointi
Luusto, lihakset ja sidekudos	Melko harvinainen	Lihaskouristukset, lihassärky

Kuten muunkin inhalaatiohoidon aikana saattaa hyvin harvoin esiintyä paradoksaalista bronkospasmia (ks. kohta 4.4).

Beeta-2-agonistihoito saattaa suurentaa veren insuliinin, vapaiden rasvahappojen, glyserolin ja ketoniaideiden pitoisuuksia.

Apuaineena käytetty laktoosi sisältää pieniä määriä maitoproteiineja. Ne voivat aiheuttaa allergisia reaktioita.

Epäillyistä haittavaikutuksista ilmoittaminen

On tärkeää ilmoittaa myyntiluvan myöntämisen jälkeisistä lääkevalmisteen epäillyistä haittavaikutuksista. Se mahdollistaa lääkevalmisten hyöty-haitta –tasapainon jatkuvan arvioinnin. Tervydenhuollon ammattilaisia pyydetään ilmoittamaan kaikista epäillyistä haittavaikutuksista

seuraavalle taholle:

www-sivusto: www.fimea.fi

Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus Fimea

Lääkkeiden haittavaikutusrekisteri

PL 55

00034 FIMEA

4.9 Yliannostus

Yliannostuksen hoitamisesta on vain niukasti kliinistä kokemusta.

Formoterolin yliannostus aiheuttaa todennäköisesti beeta₂-agonisteille tyypillisää vaikutuksia, kuten vapinaa, päänsärkyä, sydämentykytystä, metabolista asidoosia ja uneliaisuutta. Myös sydämen tiheälyöntisyttä, hyperglykemiaa, hypokalemiaa, QTc-ajan pitenemistä, rytmihäiriötä, pahoinvointia ja oksentelua on raportoitu yksittäisinä tapauksina.

Yliannostuksen hoito: Elintoiimintoja tukeva, oireenmukainen hoito. Vakavissa tapauksissa potilas on hoidettava sairaalassa.

Kardioselektiivisten beeta-salpaajien käyttöä voidaan harkita, mutta tällöin on noudatettava äärimmäistä varovaisuutta, sillä beetasalpaajien käyttö voi aiheuttaa bronkospasmin. Seerumin kaliumpitoisuutta on seurattava.

5. FARMAKOLOGISET OMINAISUUDET

5.1 Farmakodynamiikka

Farmakoterapeutinen ryhmä: Selektiiviset beeta-2-reseptoriagonistit, ATC-koodi: R03AC13

FORMAXAn vaikuttava aine, formoteroli, on tehokas beeta₂-agonisti, joka vaikuttaa selektiivisesti sileän lihaksen beeta₂-reseptoreihin. Sillä on voimakas keuhkoputkia laajentava vaikutus, joka alkaa 1-3 minuutin kuluessa ja on merkitsevä vielä 12 tunnin kuluttua inhalaatiosta. Terapeutisia annoksia käytettäessä sen kardiovaskulaariset vaikutukset ovat vähäisiä ja niitä esiintyy harvoin.

Formoteroli estää histamiinin ja leukotrieenien vapautumista passiivisesti herkistyneistä keuhkojen syöttösoluista. Eläintutkimuksissa formoterolilla on todettu joitakin anti-inflammatoryisia ominaisuuksia kuten turvotusta ja tulehdussolujen kerääntymistä estävä vaikutus.

Ihmisessä tämä lääkevalmiste estää allergioiden, rasituksen, kylmän ilman, histamiinin tai metakoliinin aiheuttamaa bronkospasmia.

5.2 Farmakokinetiikka

Imeytyminen: On todennäköistä, että potilas nielee noin 90 % inhaloidusta annoksesta ja se imeytyy ruuansulatuskanavasta. Näin ollen oraalisen annoksen farmakokinetiikka suurelta osin pätee myös inhaloiutun annokseen.

Suun kautta otettu formoterolifumaraattidihydraatti imeytyy hyvin ruuansulatuskanavasta aina 300 mikrogramman annoksiin asti. Muuttumattoman aineen huippupitoisuus plasmassa on todettavissa 0,5-1 tunnin kuluessa.

80 mikrogramman oraalisesta annoksesta imeytyy vähintään 65 %.

Formoterolin farmakokinetiikka on lineaarista tutkituilla annosalueilla (20 – 300 mikrogrammaa suun

kautta). Toistuva oraalin anto (40-160 mikrog/vrk) ei kumuloidu.

Vaikuttavan aineen pitoisuudet plasmassa inhaloitujen terapeutisten formoteroliannosten jälkeen ovat niin pieniä, ettei näitä voidut aiemmin havaita silloisilla mittausmenetelmissä. Virtsaan erityymisen mittaukset viittaavat formoterolin nopeaan imeytymiseen. Eritymisnopeuden huippu on todettavissa 1-2 tunnin kuluessa 12-96 mikrogramman inhaloidusta annoksesta.

Formoterolin kumulatiivinen erityminen virtsaan on osoittanut imeytyneen formoterolimääärän kasvavan suhteessa annokseen, inhalaatiojauheen annoksen ollessa joko 12-24 mikrogrammaa tai kahden koostumuksen omaavan inhalaatioaerosolin annoksen ollessa 12-96 mikrogrammaa.

Jakautuminen: Formoteroli sitoutuu plasman proteiiniin 61-64 –prosenttisesti (34 % pääasiallisesti albumiiniin). Terapeutisten formoteroliannosten aikaansaamat plasmapitoisuudet eivät saturoi sitoutumiskohtia.

Biotransformaatio: Formoteroli eliminoituu pääasiassa suoran glukuronisaation kautta. Metaboliaa tapahtuu myös O-demetylaation kautta tapahtuvan glukuronisaation kautta.

Eliminaatio: Formoterolin eliminaatio verenkierrosta näyttää olevan monivaiheista; näennäinen puoliintumisaika riippuu tarkastellusta aikavälistä. Plasmasta tai verestä 6, 8 tai 12 tuntia oraalisena annon jälkeen mitattujen pitoisuuksien perusteella eliminaation puoliintumisajaksi on määritetty noin 2-3 tuntia. Kun virtsaan eritymisnopeudet on määritetty 3-16 tuntia inhalaation jälkeen, on puoliintumisajaksi saatu noin 5 tuntia.

Formoteroli ja sen metaboliitit eliminoituvat täydellisesti; 2/3 oraalisesta annoksesta erityy virtsaan ja 1/3 ulosteeseen. Inhalaatioannoksen jälkeen keskimäärin noin 6-9 % annoksesta erityy muuttumattomana virtsaan. Formoterolin munuaispuhdistuma on 150 ml/min.

5.3 Prekliiniset tiedot turvallisuudesta

Formoterolin vaikutus rotilla ja koirilla tehdynässä toksisuustutkimuksissa näkyi pääasiassa kardiovaskulaarijärjestelmässä aiheuttaen hyperemiaa, takykardiaa, rytmihäiriötä ja sydänlihaksen leesioita. Nämä ovat tunnettuja suurten beeta₂-agonistiannosten aiheuttamia farmakologisia vaikutuksia.

Urosrotilla on todettu hieman alentunutta fertiilisyyttä suurten systeemisten formoteroliannosten jälkeen.

Formoterolilla ei ole todettu genotoksisia vaikutuksia *in vitro* eikä *in vivo* –testeillä. Rotilla ja hiirillä on huomattu hieman suurentunutta hyväntilausten kohdun sileälihaskasvainten esiintyvyyttä. Tätä pidetään luokkaominaisuutena, jota tavataan jyrsijöillä, pitkäaikaiskäytössä suurten beeta₂-agonistiannosten jälkeen.

6. FARMASEUTTISET TIEDOT

6.1 Apuaineet

Laktoosimonohydraatti 7,196 mg (joka sisältää maitoproteiineja), laktoosi 16,792 mg
Kapselin kuori: hypromelloosi

6.2 Yhteensopimattomuudet

Ei oleellinen

6.3 Kestoaika

3 vuotta

6.4 Säilytys

Säilytä alle 25 °C.

Säilytä alkuperäispakkauksessa suojassa kosteudeelta.

6.5 Pakkaustyyppi ja pakkauskoko (pakkauskoot)

HDPE-tablettipakkaus, joka on suljettu polypropeenisella kierrekorkilla, jossa kuivausainesäiliö (silikageeli).

1 x 60 inhalaatiokapselia + 1 inhalaattori

2 x 60 inhalaatiokapselia + 2 inhalaattoria

3 x 60 inhalaatiokapselia + 3 inhalaattoria

Inhalaattori koostuu muoviosista.

Kaikkia pakkauskokoja ei vältämättä ole myynnissä.

6.6 Erityiset varotoimet hävittämiselle (ja muut käsitteleyohjeet)

Ei erityisvaatimuksia (ks. kohta 4.2 (Annostus ja antotapa)).

7. MYYNTILUVAN HALTIJA

Laboratories SMB S.A.

rue de la Pastorale 26-28

B-1080 Brussels

Belgia

8. MYYNTILUVAN NUMERO

18590

9. MYYNTILUVAN MYÖNTÄMISPÄIVÄMÄÄRÄ/UUDISTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

27.1.2005

10. TEKSTIN MUUTTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

22.04.2022.

PRODUKTRESUMÉ

1. LÄKEMEDLETS NAMN

Formaxa 12 mikrogram/dos, inhalationspulver, hård kapsel

2. KVALITATIV OCH KVANTITATIV SAMMANSÄTTNING

Varje hård kapsel (uppmätt dos) innehåller 12 mikrogram formoterolfumaratdihydrat. Dosen som tillförs genom munstycket är 9 mikrogram formoterolfumaratdihydrat.

Hjälvpämne(n) med känd effekt:

- Laktos 12,6 mg per tillförd dos (motsvarande 16,8 mg per uppmätt dos).
- Laktosmonohydrat 5,4 mg per tillförd dos (motsvarande 7,2 mg per uppmätt dos).

För fullständig förteckning över hjälvpämmen, se avsnitt 6.1.

3. LÄKEMEDELSFORM

Inhalationspulver, hård kapsel

Färglös hård kapsel

4. KLINISKA UPPGIFTER

4.1 Terapeutiska indikationer

Formoterol är indicerat som tillägg till underhållsbehandling med inhalerade kortikosteroider för lindring av bronkobstruktiva symptom och förebyggande av ansträngningsutlösta symptom till patienter med astma när adekvat behandling med kortikosteroider inte är tillräcklig. Formoterol är också indicerat för lindring av bronkobstruktiva symptom vid kronisk obstruktiv lungsjukdom (KOL).

Det rekommenderas att behandlingen påbörjas av läkare som är specialiserade på pulmonologi eller pediatrik.

4.2 Dosering och administreringssätt

Dosering

För användning av vuxna och ungdomar.

Användning av högre doser än vad som vanligen behövs för en patient i mer än 2 dagar per vecka är ett tecken på suboptimal sjukdomskontroll och underhållsbehandlingen bör omvärvderas.

Astma:

Underhållsdosering: En inhalation en eller två gånger dagligen. Vissa patienter kan kräva två inhalationer en eller två gånger dagligen.

Förebyggande av ansträngningsutlöst bronkkonstriktion: En inhalation före ansträngning.

Den dagliga dosen för underhållsanvändning bör inte överskrida fyra inhalationer. Vid enstaka tillfällen kan dock upp till högst sex inhalationer tillåtas inom en 24-timmarsperiod.

Fler än sex inhalationer bör inte tas under ett enda tillfälle.

KOL:

Underhållsdosering: En inhalation en eller två gånger dagligen.

Den dagliga dosen för underhållsanvändning bör inte överskrida två inhalationer.

Vid behov kan ytterligare inhalationer utöver de förskrivna för underhållsbehandling användas för lindring av symptom upp till en högsta total daglig dos på fyra inhalationer (underhållsbehandling plus vid behov). Fler än två inhalationer bör inte tas vid samma tillfälle.

Om Formaxa ersätter ett annat inhalationssystem med formoterol måste hänsyn tas till att dosen av aktiv substans som patienten får kan ändras. Därför kan dosjustering krävas.

Särskilda patientgrupper:

Ingen dosjustering bör krävas till äldre patienter eller patienter med nedsatt njur- eller leverfunktion vid de rekommenderade normala doserna (se avsnitt 4.4).

Pediatrisk population:

Formaxa rekommenderas inte till barn under 18 år beroende på otillräckliga data avseende säkerhet och effekt.

Administreringssätt

Kapslarna är endast avsedda för inhalation och ska inte sväljas.

Användning av inhalatorn:

Formaxa är inandningsdriven vilket betyder att när patienten andas in genom munstycket följer substansen med den inandade luften ned i luftvägarna.

En bipacksedel medföljer i förpackningen med bruksanvisning för inhalatorn.

För att säkerställa lämplig administrering av läkemedlet bör läkare eller sjuksköterska visa patienten hur inhalatorn används.

Det är viktigt att patienten känner till att hypromelloskapseln kan gå sönder när den punkteras i kapselfacket så att små bitar av hypromellos kan komma in i munnen och svalget vid inhalation. Risken för detta kan minimeras genom att undvika att trycka på punktionsknapparna mer än en gång.

4.3 Kontraindikationer

Överkänslighet mot den aktiva substansen eller mot något hjälpmämne som anges i avsnitt 6.1.

4.4 Varningar och försiktighet

Formaxa är inte ett läkemedel som väsentligt liknar andra inhalatorer innehållande formoterol.

Patienter bör inte växla från ett annat inhalationspreparat med formoterol till Formaxa utan noggrann medicinsk övervakning.

Formaxa ska endast användas av patienter som behöver långvarig och regelbunden bronkdilaterande behandling och inte som ett alternativ till kortverkande beta-2-agonister i händelse av en akut attack. I händelse av en akut attack ska kortverkande beta-2-agonister användas.

Formoterol ska inte användas (och är inte tillräckligt) som förstahandsläkemedel vid behandling av astma.

Astmapatienter som behöver behandling med långverkande beta-2-agonister ska också få optimal antiinflammatorisk underhållsbehandling med kortikosteroider. Patienter ska anvisas att fortsätta sin antiinflammatoriska behandling efter start av behandling med Formaxa, även när symtomen minskar. Om symtomen kvarstår eller behandlingen med beta-2-agonister behöver ökas tyder detta på att den underliggande sjukdomen har försämrats och motiverar en omvärdning av underhållsbehandlingen.

Även om behandling med Formaxa kan introduceras som tilläggsbehandling när inhalationskortikosteroider inte är tillräckliga för adekvat astmakontroll, ska inte behandling med Formaxa påbörjas under en svår astmaexacerbation eller vid en avsevärt eller akut försämrat astma.

Svåra astmarelaterade biverkningar och exacerbationer kan inträffa under behandling med Formaxa. Patienter ska uppmanas att fortsätta behandlingen men samtidigt rådgöra med läkare om astmasymtomen kvarstår okontrollerade eller försämras efter start av behandling med Formaxa. När astmasymtomen är under kontroll bör man överväga en gradvis nedtrappning av Formaxa-dosen. Regelbunden uppföljning av patienterna under nedtrappning av behandlingen är viktig. Den lägsta effektiva dosen av Formaxa ska användas.

Den högsta dagliga dosen bör inte överskridas. Säkerhet vid regelbunden långtidsbehandling har inte fastställts med doser högre än 36 mikrogram per dag för vuxna astmapatienter, 18 mikrogram per dag för barn med astma och 18 mikrogram per dag för patienter med KOL.

Frekvent behov av medicinering (d.v.s. profylaktisk behandling med t.ex. kortikosteroider och långverkande beta-2-agonister) för förebyggande av ansträngningsutlöst bronkkonstriktion flera gånger varje vecka, trots en adekvat underhållsbehandling, kan vara ett tecken på suboptimal astmakontroll och motiverar en omvärdning av astmabehandlingen och en utvärdering av efterlevnad.

Samexistenterande kliniska tillstånd:

I samband med följande kliniska tillstånd krävs särskild uppföljning av patienten med särskilt beaktande av dosgränser.

Försiktighet ska iakttas vid behandling av patienter med tyreotoxikos, feokromocytom, hypertrof obstruktiv kardiomyopati, idiopatisk subvalvulär aortastenos, svår hypertoni, aneurysm eller annan svår hjärtsjukdom som ischemisk hjärtsjukdom, takyarytmia eller svår hjärtsvikt.

Formoterol kan inducera förlängning av QTc-intervallet. Försiktighet ska iakttas vid behandling av patienter med förlängt QTc-intervall ($> 0,44$ s) och av patienter som behandlas med läkemedel som påverkar QTc-intervallet (se avsnitt 4.5).

På grund av den hyperglykemiska effekten av beta-2-agonister, rekommenderas utökade blodglukosmätningar initialt hos patienter med diabetes.

Potentiellt svår hypokalemia kan uppstå vid behandling med beta-2-agonister. Särskild försiktighet rekommenderas vid akut svår astma eftersom den därmed förknippade risken kan förstärkas vid hypoxi. Den hypokalemiska effekten kan förstärkas vid samtidig behandling med xantinderivat, steroider och diuretika. Serumkaliumnivåer ska därför övervakas.

Precis som vid annan inhalationsbehandling ska risken för paradoxal bronkospasm övervägas. Om det inträffar ska behandlingen avbrytas omedelbart och alternativ behandling påbörjas (se avsnitt 4.8).

Formaxa innehåller laktos (mindre än 20 milligram per tillförd dos). Denna mängd orsakar vanligtvis inte problem för laktosintoleranta personer. Patienter med något av följande sällsynta ärftliga tillstånd bör inte använda detta läkemedel: galaktosintolerans, total laktasbrist eller glukos-galaktosmalabsorption.

Felaktig administreringväg

Det har förekommit rapporter om patienter som har svalt formoterolkapslar av misstag i stället för att placera kapslarna i inhalatorn. De flesta av dessa förtärningar förknippades inte med några biverkningar. Sjukvårdspersonal bör diskutera med patienten hur man använder läkemedlet på korrekt sätt (se avsnitt 4.2). Om en patient som har ordinerats formoterol inte upplever förbättrad andning ska sjukvårdspersonal fråga hur patienten använder läkemedlet.

4.5 Interaktioner med andra läkemedel och övriga interaktioner

Inga interaktionsstudier har utförts.

Samtidig behandling med andra sympathomimetiska substanser såsom andra β_2 -agonister eller efedrin kan förstärka biverkningar av Formaxa och kan kräva dostitrering.

Samtidig behandling med xantinderivat, steroider eller diuretika, såsom tiazider och loopdiuretika, kan förstärka en sällsynt hypokalemisk effekt av beta-2-agonister. Hypokalemi kan öka risken för hjärtarytmier hos patienter som behandlas med digitalisglykosider (se avsnitt 4.4).

Det finns en teoretisk risk att samtidig behandling med andra läkemedel som konstaterats förlänga QTc-intervallet kan ge upphov till en farmakodynamisk interaktion med formoterol och öka möjlig risk för ventrikulära arytmier. Exempel på sådana läkemedel är vissa antihistaminer (t.ex. terfenadin, astemizol, mizolastin), vissa antiarytmika (t.ex. kinitin, disopyramid, prokainamid), erytromycin, fentiazin och tricykliska antidepressiva.

Det finns en ökad risk för arytmier hos patienter som får samtidig anestesi med halogenerade vätekarbonater.

Den bronkdilaterande effekten av formoterol kan förstärkas av antikolinerga läkemedel.

Beta-blockerare kan försvaga eller hämma effekten av formoterol. Formaxa ska därför inte ges tillsammans med beta-blockerare (inklusive ögondroppar) såvida inte tvingande skäl föreligger.

Formaxa ska användas med försiktighet för patienter som får MAO-hämmare eller tricykliska antidepressiva eftersom effekten av beta-2-agonister på det kardiovaskulära systemet kan förstärkas.

4.6 Fertilitet, graviditet och amning

Graviditet

Det finns inga adekvata data från användningen av formoterol i gravida kvinnor. I djurstudier har formoterol orsakat implantationsförluster samt minskad tidig postnatal överlevnad och födelsevikt. Effekterna uppträdde vid betydligt högre systemexponeringar än de som uppnåtts under klinisk användning av formoterol. Behandling med formoterol kan övervägas under hela graviditeten om den behövs för att upprätthålla astmakontroll och om den förväntade fördelen för modern uppväger eventuella risker för fostret. Den potentiella risken för mänskliga är okänd.

Amning

Det är okänt om formoterol utsöndras i bröstmjölk. Hos råttor har små mängder av formoterol uppmäts i bröstmjölk. Behandling med formoterol av ammande kvinnor bör endast övervägas om den förväntade fördelen för modern uppväger eventuella risker för barnet.

4.7 Effekter på förmågan att framföra fordon och använda maskiner

Formaxa har ingen eller försumbar effekt på förmågan att framföra fordon och använda maskiner.

4.8 Biverkningar

De vanligaste rapporterade biverkningarna av behandling med beta-2-agonister, t.ex. tremor och palpitationer, är vanligtvis lindriga och försvinner efter några dagars behandling.

Biverkningar som har förknippats med formoterol anges nedan klassificerade efter organ-system och frekvens. Frekvens definieras som: mycket vanliga ($\geq 1/10$), vanliga ($\geq 1/100$, $< 1/10$), mindre vanliga ($\geq 1/1\ 000$, $< 1/100$), sällsynta ($\geq 1/10\ 000$, $< 1/1\ 000$) och mycket sällsynta ($< 1/10\ 000$).

Immunsystemet	Sällsynta	Överkänslighetsreaktioner, t.ex. bronkospasm, exantem, urtikaria, kåda, angioneurotiskt ödem, perifert ödem
Metabolism och nutrition	Sällsynta	Hypokalemia
	Mycket sällsynta	Hyperglykemi
Psykiska störningar	Mindre vanliga	Agitation, rastlöshet, sömnstörningar, oro, nervositet och hyperexcitation
Centrala och perifera nervsystemet	Vanliga	Huvudvärk, tremor
	Mycket sällsynta	Smakförändringar, yrsel
Hjärtat	Vanliga	Palpitationer
	Mindre vanliga	Takykardi
	Sällsynta	Hjärtarytmier, t.ex. förmaksflimmer, supraventrikulär takykardi, extrasystole
	Mycket sällsynta	Angina pectoris, förlängning av QTc-intervall
Magtarmkanalen	Mindre vanliga	Munirritation
	Sällsynta	Illamående
Blodkärl	Mycket sällsynta	Variationer av blodtryck
Andningsvägar, bröstkorg och mediastinum	Mindre vanliga	Halsirritation
Muskuloskeletala systemet och bindväv	Mindre vanliga	Muskelkramper, myalgi

Precis som vid all inhalationsbehandling kan paradoxal bronkospasm uppträda i mycket sällsynta fall (se avsnitt 4.4).

Behandling med beta-2-agonister kan resultera i förhöjda nivåer av insulin, fria fettsyror, glycerol och ketonkroppar i blodet.

Hjälpmänet laktos innehåller små mängder av mjölkproteiner. Det kan orsaka allergiska reaktioner.

Rapportering av misstänkta biverkningar

Det är viktigt att rapportera misstänkta biverkningar efter att läkemedlet godkänts. Det gör det möjligt att kontinuerligt övervaka läkemedlets nytta-riskförhållande. Hälsos- och

sjukvårdspersonal uppmanas att rapportera varje misstänkt biverkning via det nationella rapporteringssystemet listat i bilaga V.

4.9 Överdosering

Klinisk erfarenhet av behandling av överdosering är begränsad.

En överdos av formoterol leder sannolikt till effekter som är typiska för beta-2-agonister, t.ex. tremor, huvudvärk, palpitationer, metabol acidosis och sömnighet. Takykardi, hyperglykemi, hypokalemia, förlängt QTc-intervall, arytmia, illamående och kräkningar har rapporterats i enstaka fall.

Behandling av överdosering: Stödjande behandling av vitala funktioner, symptomatisk behandling. I svåra fall ska patienten läggas in på sjukhus.

Användning av kardioselektiva beta-blockerare kan övervägas men endast med extrem försiktighet eftersom användning av beta-blockerare kan framkalla bronkospasm. Serumkalium bör övervakas.

5. FARMAKOLOGISKA EGENSKAPER

5.1 Farmakodynamiska egenskaper

Farmakoterapeutiskt kårgrupp

Selektiva beta-2-stimulerande medel

ATC-kod:

R03AC13

Den aktiva substansen i Formaxa, formoterol, är en effektiv beta-2-agonist som har en selektiv effekt på beta-2-receptorer i glatt muskulatur. Det har en kraftig bronkdilaterande effekt inom 1 till 3 minuter som fortfarande kvarstår 12 timmar efter inhalationen. I terapeutiska doser är de kardiovaskulära effekterna obetydliga och inträffar sällan.

Formoterol blockerar frisättningen av histamin och leukotriener från passivt sensibiliseraade mastceller i lungorna. I djurstudier har formoterol visat sig ha vissa antiinflammatoriska effekter, t.ex. en hämmande effekt på ödem och ansamling av inflammatoriska celler.

Hos människa hämmar läkemedlet bronkonstriktion orsakad av allergener, ansträngning, kall luft, histamin eller metakolin.

5.2 Farmakokinetiska egenskaper

Absorption

Det är sannolikt att cirka 90 % av den inhälerade dosen sväljs och absorberas via magtarmkanalen. Därför är farmakokinetiken för en oral dos i stort sett även tillämplig för en inhälerad dos.

Oralt formoterolfumaratdihydrat absorberas väl från magtarmkanalen upp till doser på 300 mikrogram. Den högsta nivån av oförändrad substans nås inom en halvtimme till en timme. Minst 65 % av en oral dos på 80 mikrogram absorberas.

Formoterols farmakokinetik är linjär i det studerade dosintervallet (20–300 mikrogram oralt). Upprepad oral administrering (40–160 mikrogram/dag) är inte kumulativ.

Plasmanivåer av den aktiva substansen efter inhalation av terapeutiska formoteroldoser är så låga att de inte kunde detekteras med tidigare mättekniker. Mätningar av utsöndring i urin påvisade snabb absorption av formoterol. Utsöndringsfrekvensen är högst 1–2 timmar efter inhälerade doser på 12 till 96 mikrogram.

Kumulativ utsöndring av formoterol i urin har påvisat att mängden absorberad formoterol ökar i förhållande till dosen, både för doser på 12 till 24 mikrogram av inhalationspulver och doser på 12 till 96 mikrogram av två inhalationsaerosoler med annorlunda sammansättning.

Distribution

Sextioen till sextiofyra procent av formoterol binds till plasmaprotein (34 % huvudsakligen till albumin). Plasmanivåer av formoterol efter terapeutiska doser mätta inte bindningsställena.

Metabolism

Formoterol metaboliseras huvudsakligen via direkt glukuronidering. Glukuronidering via O-metylering är en annan väg.

Eliminering

Eliminering av formoterol från cirkulationen verkar vara multifasisk. Den synbara halveringstiden beror på observerat tidsintervall. Halveringstiden för eliminering har fastställts som 2–3 timmar baserat på uppmätta plasma- eller blodnivåer 6, 8 eller 12 timmar efter oral administrering. Halveringstiden har beräknats som 5 timmar baserat på uppmätta utsöndringsfrekvenser i urin på 3 till 16 timmar.

Formoterol och dess metaboliter elimineras totalt, 2/3 av den orala dosen utsöndras i urin och 1/3 utsöndras i feces. I genomsnitt utsöndras cirka 6 till 9 % av dosen oförändrad i urin efter inhalation. Njurclearance för formoterol är 150 ml/min.

5.3 Prekliniska säkerhetsuppgifter

I toxicitetsstudier på råtta och hund påverkar formoterol huvudsakligen det kardiovaskulära systemet i form av hyperemi, takykardi, arytmier och skador på myokardiet. Dessa effekter är kända farmakologiska manifestationer efter administrering av höga doser av beta-2-agonister.

En något minskad fertilitet observerades för hanrättor vid hög systemisk exponering för formoterol. Inga genotoxiska effekter av formoterol har observerats i *in vitro*- och *in vivo*-tester. Hos rättor och möss har en svag ökning av benigna uterina leiomyom observerats. Denna effekt anses som en gnagarspecifik klasseffekt som uppträder efter lång exponering av höga doser av beta-2-agonister.

6. FARMACEUTISKA UPPGIFTER

6.1 Förteckning över hjälpmänne

Laktosmonohydrat 7,196 mg (som innehåller mjölkproteiner), laktos 16,792 mg
Kapselhölje: hypromellos

6.2 Inkompatibiliteter

Ej relevant.

6.3 Hållbarhet

3 år.

6.4 Särskilda förvaringsanvisningar

Förvaras vid högst 25 °C.
Förvaras i originalförpackningen. Fuktkänsligt.

6.5 Förpackningstyp och innehåll

HDPE-tablettburk förslutet med ett skruvlock av polypropen som innehåller torkmedel (kiselgel).
1 x 60 hårda kapslar med 1 inhalator
2 x 60 hårda kapslar med 2 inhalatorer
3 x 60 hårda kapslar med 3 inhalatorer
Inhalatorn är tillverkad av plastdelar.

Eventuellt kommer inte alla förpackningsstorlekar att marknadsföras.

6.6. Särskilda anvisningar för destruktion och övrig hantering

Inga särskilda krav (se avsnitt 4.2 Dosering och administreringssätt).

7. INNEHAVARE AV GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

Laboratories SMB S.A.
rue de la Pastorale 26-28
B-1080 Bryssel
Belgien

8. NUMMER PÅ GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

18590

9. DATUM FÖR FÖRSTA GODKÄNNANDE/FÖRNYAT GODKÄNNANDE

27.1.2005

10. DATUM FÖR ÖVERSYN AV PRODUKTRESUMÉN

22.04.2022.